

بِرْتَغَمَانِلَّى

ΕΙΜΑΣΤΕΝ ΟΥΑΝΔΙΡΙΣΤΑΝΑΣΤΕΣ

NOUS SOMMES TOUS DES IMMIGRANTS

WE ARE ALL MIGRANTS

somos todos inmigrantes

Hepimiz göçmeniz

ΠΛΑΝΟΔΙΟ ΣΤΕΚΙ ΔΡΟΜΟΥ

STEKI-DROMOU.BLOGSPOT.COM

Κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν επιθυμεί να αφήνει φίλους και οικογένεια για να μεταναστεύσει μόνος σε μια άγνωστη χώρα. Κανένας άνθρωπος που έχει μια αξιοπρεπή απασχόληση στο χώρο του δεν φεύγει για μια χειρότερη και πιο κακοπληρωμένη δουλειά. Κανένας άνθρωπος δεν προτιμά να βιώνει το ρατσισμό και τον εξεντελισμό παρά την ασφάλεια που του παρέχει ο τόπος του. Λίγοι είναι αυτοί που έχουν ακόμα και την επιλογή αν θα μεταναστεύσουν ή όχι. Ακόμα λιγότεροι είναι αυτοί που θα έπρατταν το ίδιο αν είχαν μια εναλλακτική λύση για να σώσουν και να βελτιώσουν τις ζωές αυτών και των γύρω τους.

Σύμφωνα με έρευνα του Φιλελεύθερου,

85% των Ε/κυπρίων συμφωνούν ότι η μετανάστευση προκαλεί: αύξηση της ανεργίας,
81% αύξηση της εγκληματικότητας,
70% προβλήματα παρά ευκαιρίες,
73% αίσθημα ανασφάλειας στους πολίτες,
61% είναι το μέσο μεταφοράς νοσημάτων στην Κύπρο.

Το **45%** δήλωσε πως δεν έχει κάποια επικοινωνία με μετανάστες που ζουν στην Κύπρο.

Η Αγγλία, η Γαλλία, η Ολλανδία, η Ισπανία, η Πορτογαλία και πολλές άλλες δυτικές «εκσυγχρονισμένες» χώρες διατηρούσαν αποικιοκρατίες σε πολλές από τις χώρες από όπου προέρχονται σήμερα πολλοί μετανάστες. Εκμεταλλεύονταν τους φυσικούς πόρους, την οικόνομια, και φυσικά το τεράστιο εργατικό δυναμικό των χωρών του «τρίτου κόσμου». Οι δυτικές χώρες πλουσίευαν καθώς βύθιζαν ταυτόχρονα τις «υποανάπτυκτες» χώρες στη δυστυχία, στο αίμα και στα χρέη. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η επιβολή της αγγλικής αυτοκρατορίας στην Ινδία και η αποικιοκρατία του Κόνγκο από τους Βέλγους, μια από τις σκληρότερες στη σύγχρονη ιστορία.

Ο «τρίτος κόσμος» παραμένει μέχρι σήμερα καταπιεσμένος. Πολλές χώρες βαζανίσονται από κρινοτικές συγκρούσεις, πολλές από τις οποίες προκάλεσταν οι ίδιες οι «ανεπτυγμένες» χώρες για τα δικά τους συμφέροντα. Άλλες είναι βυθισμένες στα χρέη από δάνεια που τους παρείχαν «ανεπτυγμένοι» οργανισμοί όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (πχ Αργεντινή). Σε όλες αυτές τις χώρες, σε Αφρική, Ασία και Λατινική Αμερική, «δυτικές» πολυεθνικές εκμεταλλεύονται φτηνό εργατικό δυναμικό, συχνά μέσα σε άθλιες συνθήκες, με μηδαμινά δικαιώματα (πχ η εταιρία GAP στην Ινδονησία). Ταυτόχρονα, οι εταιρίες αυτές εκμεταλλεύονται τους φυσικούς πόρους των χωρών αυτών με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την κοπή τεράστιων εκτάσεων του Αμαζονίου (στη Βραζιλιά) για φυτείες σόγιας εταιριών όπως των McDonalds.

«Να φύγουν όλοι οι ξένοι εκτός από το απαραίτητό εγατικό δυναμικό» υποστηρίζουν μερικοί Κύπριοι. Ποιο είναι όμως το απαραίτητο εργατικό δυναμικό γι' αυτούς; Η Φιλιππινέζα που καθαρίζει το σπίτι τους και νταντεύει τα μωρά, οι Βουλγάροι που δουλεύουν στις οικοδομές τους, η Σριλανκέζα που φροντίζει τη γιαγιά, οι Πακιστανοί που καθαρίζουν τις φάρμες τους και οι Ρουμάνες στο καμπαρέ που συγχάζουν.

Οι άνθρωποι από αυτές τις χώρες είναι συχνά άνεργοι, φτωχοί, καταπιεσμένοι, ή ανήμποροι να συντηρήσουν τις οικογένειες τους. Τους ίδιους ανθρώπους είναι που υποδεχόμαστε στις «ανεπτυγμένες» χώρες, όπως η Κύπρος, με τόσο έντονα συναισθήματα αντιπάθειας και μίσους. Θέλουμε να «καθαρίσει» η Κύπρος από τους ξένους, όμως τους εκμεταλλευόμαστε δίνοντας τους ψωρομισθούς και μηδαμινά δικαιώματα. Θέλουμε να σταματήσουν να ξοδεύονται επιδόματα για τους μετανάστες, όμως θέλουμε και να εργάζονται σε όλες τις δουλειές που είναι «χαμηλού επιπέδου» για μας: οικιακοί βοηθοί, οικοδομές, νταντάδες κτλ.

Οι μετανάστες δεν είναι αντικείμενα ούτε μηχανές προς χρήση. Είναι άνθρωποι, και ο καθένας τους κουνβαλά μια ιστορία πίσω του, συχνά πολύ πιο σκληρή απ' ότι εμείς φανταζόμαστε. Οι ίδιοι χρειάζονται τη βοήθεια και την αλληλεγγύη μας. Ο κόσμος γενικότερα όμως χρειάζεται να κατανοήσει τους βασικούς λόγους που οδηγούν σε τόσο μεγάλα ρεύματα μετανάστευσης. Πρέπει επιτέλους να αποφασίσουμε να πολεμήσουμε τη ρίζα των προβλημάτων και όχι τα συμπτώματα. Την εκμετάλλευση και την καταπίεση που εμείς προκαλόμεις, εμείς οι ίδιοι πρέπει να την σταματήσουμε.

Παιδιά-εργάτες στην κόλαση του Marlboro

Η ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ καπνοβιομηχανία Philip Morris, που εμπορεύεται μεταξύ άλλων και τα τσιγάρα Marlboro, ομολόγησε ότι εκμεταλλεύονταν 10χρονα παιδιά σκλάβους τα οποία δουλεύονταν σε φυτείες καπνού, με τις οποίες έχει συμβάσεις στο Καζακστάν, στην Κεντρική Ασία. Σύμφωνα με έκθεση του Παρατηρητηρίου της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εργάτες στις φυτείες, οι οποίοι συχνά έρχονταν από τη γειτονική Κιργιζία, υποβάλλονταν σε συνθήκες καταναγκαστικής εργασίας, καθώς οι εργοδότες τους, που δεσμεύονταν ότι θα πουλούσαν το προϊόν στην καπνοβιομηχανία Philip Morris, κατέσχεσαν τα διαβατήριά τους και συχνά τους ανάγκαζαν να δουλεύουν υπερωρίες αμισθί. Η εταιρεία, η οποία προμηθεύεται καπνό από το Καζακστάν για τσιγάρα που πωλούνται στη Ρωσία και στα πρώην σοβιετικά κράτη, είπε ότι θα λάμβανε «άμεση δράση» για να σταματήσει αυτή την εκμετάλλευση.

Την ίδια ώρα, η έκθεση κατέγραφε 72 περιπτώσεις παιδιών που δούλευαν στις φυτείες. Η Τζέιν Μπιουκάναν, μια εκ των συντακτών, κατηγόρησε την κυβέρνηση του Καζακστάν αλλά και τη Philip Morris για τις κακομεταχειρίσεις. Επίσης έγινε καταγγελία ότι μικρά παιδιά που δούλευαν στις φυτείες είχαν βγάλει κόκκινα εξανθήματα στον λαιμό και στο στομάχι και ότι υπήρχαν περιστατικά με επικίνδυνα φυτοφάρμακα που ραντίζονταν σε κατοικημένες περιοχές.

(Φιλελεύθερος 17/7/2010)

Στη διάρκεια μόνο μιας ημέρας οι εργάτες στις φυτείες του καπνού εκτίθενται σε ποσότητα νικοτίνης σαν να κάπνιζαν 36 τσιγάρα. Εκτίθενται και στη λεγόμενη ασθένεια του πράσινου τσαγιού, στην οποία η νικοτίνη απορροφάται από το δέρμα μέσω της επαφής με τα φύλλα του καπνού. Η ασθένεια προκαλεί ναυτία, εμετούς, πονοκέφαλο, αυτονία των μιωάν και ζαλάδα. Τα παιδιά είναι ιδιαίτερα επιρρεπή.

Μια από τις πολλές ιστορίες κακομεταχείρισης είναι της Αλμίρα, μιας εργάτριας 45 ετών, η οποία ταξίδεψε πέρυσι από την Κιργιζία στο Καζακστάν με τον άνδρα και τα δύο παιδιά της. Ο μεσάζων που τους οδήγησε σε μια φυτεία καπνού στο αγροτικό Μαλιμπάι, τους υποσχέθηκε ότι ο ελάχιστος μισθός θα ήταν 2.300 δολάρια (1.800 ευρώ) για τη σεζόν. Άλλα μόλις έφθασαν, τους είπαν ότι θα έπρεπε να πληρώσουν αμέσως οι ίδιοι τα έξοδα του ταξιδιού και ο ιδιοκτήτης της φυτείας τους κατέσχεσε τα διαβατήρια. Η οικογένεια σκέφτηκε πολύ σοβαρά να το σκάσει, αλλά ήταν αδύνατον. «Δεν είχαμε διαβατήρια ούτε λεφτά. Αν φεύγαμε, όλη η δουλειά μας θα πήγαινε στράφι. Και χωρίς λεφτά, πώς θα γυρίζαμε στο σπίτι μας;» λέει.

Αιτητής ασύλου από το Κόνγκο βρέθηκε νεκρός στο δωμάτιο του

Ο Andoine Bassoumga, αιτητής ασύλου από το Κονγκό, βρέθηκε νεκρός στο δωμάτιό του στο "Alexandria hotel" χθες, 13/9/10. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η νεκροφορία που διενεργήθηκε στη σωρό του κατέδειξε ότι ο θάνατός του οφείλεται σε έμφραγμα του μυοκαρδίου. Ο Andoine Bassoumga ήλθε στην Κύπρο το 2005 με σκοπό να υποβάλει αίτηση ασύλου και, λόγω του ότι δεν του παραχωρείτο πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου, τους πρώτους μήνες παρέμενε άστεγος και χωρίς κανέναν πόρο διαβίωσης, μέχρι που με παρέμβαση της ΚΙΣΑ του δόθηκε πρόσβαση στις εν λόγω διαδικασίες και στο δημόσιο σύστημα νησίων και του παραχωρήθηκε δημόσιο βοήθημα για κάλυψη των βασικών του αναγκών. Έκτοτε, η αίτηση ασύλου του δεν έχει εξεταστεί.

Ο Andoine Bassoumga έπασχε από σακχαρώδη διαβήτη και για τον λόγο αυτό του χορηγείτο ινσουλίνη από τον θεραπόντα iατρό του. Εντούτοις, τους τελευταίους τρεις μήνες οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας διέκοψαν την παροχή δημόσιου βοήθηματος προς τον Andoine Bassoumga με τη δικαιολογία ότι έπρεπε να αποταθεί στο Τμήμα Εργασίας για αναζήτηση εργασίας και σε περίπτωση που δεν μπορούσε να εξεύρει εργασία, να προσκόμιζε εγγυραφή του ως άνεργος. Ο Andoine Bassoumga αποτεινόταν στο Επαρχιακό Γραφείο Εργασίας Λευκωσίας, το οποίο δέν μπορούσε να του εξεύρει εργασία, αλλά ουτε και τον ενέγραψε άνεργο, με τη δικαιολογία ότι είχε iατρική βεβαίωση ότι μπορούσε να εργαστεί μόνο σε ελαφριές εργασίες. Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το Τμήμα Εργασίας, δεν υπάρχουν διαθέσιμες ελαφριές εργασίες στις οποίες να έχουν πρόσβαση οι αιτητές ασύλου. Ως αποτέλεσμα των χειρισμών αυτών των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας και του Τμήματος Εργασίας, ο Andoine Bassoumga παρέμενε για τρεις μήνες χωρίς κανένα πόρο διαβίωσης και χωρίς φαγητό ενώ λάμβανε ινσουλίνη. Για τα άτομα που πάσχουν από διαβήτη είναι πολύ σημαντική η σωστή διατροφή, αφού η λήψη ινσουλίνης μπορεί να προκαλέσει υπογλυκαιμία, η οποία μπορεί να οδηγήσει τον ασθενή σε κώμα και έμφραγμα του μυοκαρδίου. Εντούτοις, άτομα της κοινότητας του Κονγκό μας έχουν ενημερώσει ότι τους τελευταίους τρεις μήνες ο Andoine Bassoumga δεν είχε χρήματα ουτέ για φαγητό.

Πλανόδιο Στέκι Δρόμου

<http://steki-dromou.blogspot.com/>

stekidromou@gmail.com

(Κίσα 14/09/2010)